

ת"פ 10877/02/13 - מדינת ישראל נגד נ א ד

בית משפט השלום בעכו

17 ספטמבר 2015

ת"פ 10877-02-13 מדינת ישראל נ' נ א ד (עציר)

מ"ת 10892-02-13

לפני כבוד השופט אברהם בולוס
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: נ א ד

נוכחים:

בא כוח המאשימה - המתמחה, מר פסקוביץ

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד חאתם סעב

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, ואשר הן: **תקיפה סתם** **בנסיבות מחמירות (בן זוג)** - עבירה לפי סעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) **וכליאת שווא** - עבירה לפי סעיף 377 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.2.13, בסמוך לשעה במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבין המתלוננת, אשתו, דחף הנאשם את המתלוננת, אשר הייתה בשלבי היריון מתקדמים, לכיוון הקיר בביתם. כמו כן, כפי שמתואר בכתב האישום, בתאריך 24.1.13, היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו בגבה והחל גורר אותה משערותיה אל מחוץ לבית ונעל את הדלת. בנוסף, ביום 3.7.12, כלא הנאשם את המתלוננת כליאת שווא, באופן שנעל את דלת הכניסה של הבית ואסר עליה לצאת. בכתב האישום צוין, כי כל מעשיו של הנאשם בוצעו כאשר הוא בגילופין, בהיותו מכור לטיפה המרה.

עמוד 1

3. במסגרת הדיון מיום 24.4.13, לאחר שהנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום והורשע, כאמור, הופנה עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש, וזאת בהתאם להסכמת הצדדים.

תסקיר שירות המבחן וח"ד הממונה

4. ביום 26.11.14, ובהמשך לתסקירים קודמים מיום 11.5.14 ו- 5.8.14, נתקבל תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. התסקיר מבוסס על מידע שהתקבל מהעו"ס המטפלת בלשכה לשירותים חברתיים, על שיחה טלפונית עם אשתו המתלוננת ושיחה עם הנאשם.

5. בתסקיר צוין, כי המשפחה מוכרת למחלקת הרווחה משנת 2009, בשל בעיות משפחתיות וכלכליות ותפקוד לקוי של הנאשם על רקע אלכוהוליזם. בעקבות ההתמכרות, היו לנאשם ניסיונות רבים להשתלבות במרכזי גמילה, אך ללא הצלחה. שכן, כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם הפסיק את תוכנית הגמילה על דעת עצמו ומאז אינו משתף פעולה עם מרכז הגמילה או עם הרווחה.

6. זאת ועוד, מדברי המתלוננת עלה, כי הנאשם שותה אלכוהול בתדירות יומיומית, אינו עובד ואינו דואג לצורכי בניו הן הכלכליים והן הרגשיים. עוד מסרה, כי הנאשם עדיין מאבד שליטה על תגובותיו, בהיותו תחת השפעת האלכוהול.

7. בנוסף, כך נרשם בתסקיר, המשפחה נמצאת במצב כלכלי וחברתי קשה ביותר. הנאשם, מסרב להתייצב בלשכת התעסוקה כדי לקבל קצבת הבטחת הכנסה. הבן הצעיר הוגדר כילד בסיכון ושולב במשפחתון כילד רווחה. כל הניסיונות לשקם את המצב המשפחתי, לדברי העו"ס, לא צלחו בגלל התמכרותו של הנאשם, תפקודו הלקוי וחוסר שיתוף הפעולה מצדו.

8. משיחה טלפונית, מיום 12.11.14, שקיימה קצינת המבחן עם הנאשם, הוא טען כי אינו רואה את עצמו זקוק לטיפול וסבור כי הקשר הזוגי הולך ומשתקם, כן טען כי התחיל לעבוד, אמירות הנוגדות את כל הדיווחים מגורמי הטיפול. בשיחה טלפונית נוספת עם הנאשם ביום 24.11.14, הנאשם שב וטען, כי מזמן הפסיק לשתות אלכוהול, וכי אינו מעוניין להשתלב בתהליך טיפולי ייעודי להתמכרותו.

9. לאור כל האמור לעיל, קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם אינו מגלה כל נכונות להשתלב בהליך טיפולי, ולפיכך, היא לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליצה על הצבת גבול ברור להתנהגותו.

10. לאחר קבלת התסקיר, בדיון מיום 8.3.15, החלטתי כי עניינו של הנאשם יועבר לממונה על עבודות שירות. ביום 18.6.15, התקבלה חוות הדעת ממנה עולה, כי הנאשם נמצא כשיר ומתאים לביצוע עבודות שירות.

הטיעונים לעונש

11. במסגרת הדין מיום 1.7.15, הצדדים שטחו בפני את טיעוניהם לעונש. המאשימה חזרה על הטיעונים בכתב שהגישה מטעמה והדגישה את חומרת העבירות שביצע הנאשם ואת התנהגותו האלימה. האירועים המתוארים בכתב האישום, כך נטען, משתרעים על תקופת זמן ארוכה, בה הנאשם משליט טרור בביתם המשותף וכל פעם מחדש תוקף את המתלוננת, בעקבות התמכרותו לטיפה המרה. המאשימה ציינה עוד, שיש להתחשב בתסקירי המבחן שהוגשו ביחס לנאשם ולעובדה שאין כל המלצה טיפולית בעניינו. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, מאסר על תנאי וקנס. לטענתה, מקרה זה נופל ברף האמצעי למתחם הענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר, עבור כל מקרה תקיפה, כאשר יש להטילם במצטבר.

12. מנגד, ציין הנאשם, כי ענישה היא עניין אינדיבידואלי, זוהי הגישה הנקוטה שמחייבת גם לשקול את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם, טען, כי חזר לנהל חיים נורמטיביים עם בני משפחתו, כי אינו שותה ואינו מכור לאלכוהול עוד. כן, הנאשם הדגיש, שהוא המפרנס היחיד לארבעה ילדים הסמוכים על שולחנו, ושאינו לו עבר פלילי. הנאשם עתר להסתפק בעבודות שירות, שיוטלו לתקופה קצרה.

13. במהלך אותו דין, המתלוננת ציינה, כי המצב בבית השתנה לטובה, כך שהנאשם התחיל לעבוד והיחס שלו לילדים השתפר.

דין והכרעה

14. תחילה ראיתי להדגיש, כי אף שעסקינן בהרשעה במספר עבירות בזיקה לסעיף 40 יג (א-ב) לחוק העונשין (להלן: החוק), אני בדעה כי נכון להשקיף על העובדות שהובאו בכתב האישום כאירוע אחד משום שההתרחשויות סבות סביב האלימות אותה הפעיל הנאשם כלפי אותו הקורבן. ועוד, קיים קשר הדוק בין כל המעשים שיוחסו לנאשם והקימו את הרשעתו במספר עבירות ואשר בעקבותן נפגעו אותם ערכים מוגנים, עליהם אעמוד בהמשך הדברים, (ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

15. לפני שאדרש למתחם הענישה ההולם אזכיר, כי לאחרונה ניתנו מספר פסקי דין לעניין פרשנות ויישום תיקון 113 לחוק, וביחוד באשר לקביעת מתחם הענישה בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק. בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), נקבע, בין היתר: "**מתחם הענישה יקבע...בהתאם לעקרון ההלימות, ועל מנת ליישמו יתחשב בית המשפט בשלושה אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**" (פסקה 23 לפסק הדין). ועוד, באשר לקביעת מתחם הענישה נקבע כי: "**נסיבותיו האישיות של הנאשם יובאו במניין השיקולים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה; לא בקביעת המתחם עצמו. עוד מן הראוי לציין בהקשר הזה כי המחוקק אמנם לא התייחס להיקפו הרצוי של מתחם הענישה, אולם ברי כי מתחם רחב מאוד לא ישרת את תכליתו של תיקון 113**" (פסקה 24 לפסק הדין).

16. בעניינו, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן תקיפת בת זוג- תקיפה סתם בנסיבות מחמירות וכליאת שווא. במקרה דנן, הנאשם פגע בערכים החברתיים של כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי ושלמות הגוף, כן, בזכות האישה להיות מוגנת מפני אלימות מצד בן זוגה. בתי המשפט התייחסו לא אחת למגמת ההחמרה בענישה בעבירות כגון דא : " **מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה "** (דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 ; ראו גם : 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל ; ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסמו במאגרים)).

17. נתון נוסף שאותו נכון להביא בין כלל השיקולים בבואי לקבוע מתחם זה, כאמור, הינו מדיניות ורמת הענישה הנהוגות במקרים כגון דא. בהקשר זה חשוב להדגיש: " **אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב "יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג...פועל יוצא מהשוני בין מתחם העונש לבין טווח הענישה המקובל הוא, שמתחם העונש אינו משמש כ"תעריף ענישה קבוע" שאותה יש להחיל בצורה אוטומטית בכל המקרים העתידיים "** (בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (פורסם במאגרים)).

18. לשם עמידה על מדיניות הענישה הנהוגה שמהווה אחד הרכיבים בקביעת העונש ההולם עיינתי, בין היתר בת"פ (פ"ת) 28671-04-12 מדינת ישראל נ' פלוני ; ת"פ (פ"ת) 23775-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ; ת"פ 39753-01-12 מדינת ישראל נ' כ' ; ת"פ (י-ם) 23438-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני ; ת"פ (ראשל"צ) 7847-03-11 מדינת ישראל נ' פלוני ; ת"פ (ראשל"צ) 4018/09 מ.י. תביעות ראשל"צ נ' פלוני; ת"פ (חי') 3233/05 מדינת ישראל נ' אלכסיי בן אפריקן הימן ; ת"פ (ראשל"צ) 3085/08 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' ראובן שאולוב ; ת"פ (ת"א) 5771/07 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' אליהו שמש ; ת"פ (כ"ס) 2131/08 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' מ' א' צ' ; ע"פ (חיפה) 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל ; רע"פ 1826/11 סולומון נ' מדינת ישראל ; רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל [פורסמו במאגרים]. לא למותר לציין, כי בחינת הפסיקה נעשתה בשים לב לשוני בין טיב העבירות בכל מקרה ומקרה.

19. ועוד, נתתי את דעתי לנסיבות ביצוע העבירה. הנאשם תקף את המתלוננת במספר הזדמנויות שונות, הכה אותה, ולא אפשר לה לצאת מהבית. מהצד השני, נתתי את דעתי לכך, שהנאשם ביצע את העבירות ללא כל תכנון מוקדם, כאשר היה בגילופין. כמו כן, יודגש כי לא הוגש כל תיעוד רפואי או אשפוז, כך שעל פני הדברים נראה, כי מעשיו של הנאשם לא גרמו למתלוננת חבלות בגופה, ועוצמת האלימות שהופעלה לא הייתה מן החמורות.

20. לאחר שהדרכתי את עצמי בכל השיקולים שלעיל, ובאחרים שנמנו בחוק, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם והראוי בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום הנדון, נע בין חודשיים עד ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

21. לשם קביעת העונש הראוי לעבירות נשוא כתב האישום במסגרת המתחם שלעיל, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם (פס"ד "סעד" שלעיל, פסקה 26-27). בין היתר, נכון ליחס משקל להודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה ובכך שחסך זמן שיפוטי יקר. כן, יש להתחשב בכך שלנאשם אין עבר פלילי מכביד, כך שלחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2010, בגין ביצוע עבודות בניה ללא היתר, בניגוד להוראת סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965.

22. בנוסף, משקל אני מייחס לדברי המתלוננת שמסרה במסגרת הדיון מיום 1.7.15, ואשר עולה ממנה כי אינה מרגישה מפוחדת או מאוימת מפניו של הנאשם. כן, לדבריה לפיהם הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא קיומה של בעיית התמכרות או שימוש לרעה באלכוהול. הגם שציינה, כי המצב בבית השתפר, היחסים המשפחתיים השתקמו וכי הנאשם עובד ומפרנס את ארבעת ילדיו.

סוף דבר

23. בסופו של יום, לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, שקלתי מכלול השיקולים, את נסיבות וחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את הגישה הרווחת בפסיקה, כן, את מתחם הענישה ההולם ואת המלצת שירות המבחן, אני מטיל על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במשטרת ישראל, סניף כרמיאל (ברחוב: החרושת 11 כרמיאל).

הנאשם יתייצב ביום 5.11.15 שעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות לשם קליטה והצבה.

הנאשם מוזהר בזאת כי המדובר הוא בתנאי העסקה קפדניים וכי כל הפרה או חריגה מכללי עבודת השירות עלולים להביא לכך שירצה יתרת העונש במאסר בפועל

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים, כל עבירת אלימות מסוג פשע לרבות כליאת שווא וירשע בגינה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים, כל עבירת אלימות מסוג עוון, וירשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ד' תשרי תשע"ו,
17/09/2015 במעמד הנוכחים.
אברהים בולוס , שופט